

3. Odgłosy burzy

K. odtwarza odgłosy burzy i pyta:

– Co słyszeliście?

Niektórzy ludzie boją się burzy, zwłaszcza gdy zastanie ich w górach lub na morzu. Tak było i z apostołami. Oni też bali się burzy. Posłuchajcie.

II. ZAPROSZENIE DO POZNANIA CUDÓW JEZUSA

1. Opowiadanie

Uciszenie burzy

Jezus wędrował ze swoimi uczniami od wioski do wioski, opowiadając ludziom o dobrym Bogu i Jego królestwie. Wiele osób szło za Nim i chętnie Go słuchało, starając się naśladować Go w robieniu dobrych uczynków.

Pewnego razu, kiedy byli nad jeziorem i wszyscy byli bardzo zmęczeni, Jezus powiedział do swoich uczniów:

– Popłynijmy łodzią na drugi brzeg, aby odpocząć.

Uczniowie i Jezus wsiedli więc do łodzi i zaczęli płynąć. Jezioro Galilejskie było tak wielkie jak morze, dlatego podróż zajęła im dużo czasu. Jezus był zmęczony, położył się więc w łodzi i zasnął. Spokojne na początku jezioro nagle zrobiło się ciemne, zerwał się gwałtowny wicher, fale robiły się coraz większe. Uczniowie Jezusa bardzo się przestraszyli. Byli pewni, że burza zatopi ich łódź, zaczęli więc wołać do Jezusa:

– Zbudź się! Ratuj nas, bo tonimy!

Jezus wstał i powiedział do burzy:

– Ucisź się!

I zrobiło się cicho. Wiatr się uspokoił, a na jeziorze nie było już wielkich fal. Jezus powiedział do swoich uczniów:

– Dlaczego się boicie?

Uczniowie byli bardzo zdumieni. Patrzyli z zachwytem na Jezusa i podziwiali Jego niezwykłą moc. Zrozumieli, że Jezus jest Bogiem, który może wszystko.

2. Rozmowa na temat opowiadania

– Gdzie udali się Jezus i Jego uczniowie, kiedy poczuł się zmęczony?

– Co Jezus robił w łodzi?

– Jak zachowywali się uczniowie?

– Co zrobił Jezus, kiedy się obudził?

Jezus uciszył burzę na jeziorze, ponieważ jest Bogiem. Ma taką moc, jakiej nie ma żaden człowiek. Potrafi czynić nadzwyczajne rzeczy, które czasem trudno wytłumaczyć. Takie rzeczy nazywamy cudami. Może je czynić tylko Bóg.

3. Fragment z Biblii – „Młodzieniec z Nain”

K. czyta fragment Ewangelii:

Wkrótce potem udał się do pewnego miasta, zwanego Nain; a podążali z Nim Jego uczniowie i tłum wielki. Gdy przybliżył się do bramy miejskiej, właśnie wynoszono umarłego – jedynego syna matki, a ta była wdową. Towarzyszył jej spory tłum z miasta. Na jej widok Pan zlitował się nad nią i rzekł do niej: „Nie płacz”. Potem przystąpił, dotknął się mar – a ci, którzy je nieśli, przystanęli – i rzekł: „Młodzieńcze, tobie mówię, wstań!” A zmarły usiadł i zaczął mówić; i oddał go jego matce. A wszystkich ogarnął strach; wielbili Boga i mówili: „Wielki prorok powstał wśród nas, i Bóg nawiedził lud swój”. I rozeszła się ta wieść o Nim po całej Judei i po całej okolicznej krainie.

(Łk 7,11-17)

4. Rozmowa na temat fragmentu Biblii

- Do jakiego miasta przyszedł Jezus?
- Kogo spotkał przy bramie miejskiej?
- Co powiedział Jezus do matki młodzieńca?
- Jaki cud uczynił Jezus?

Jezus ożywił młodzieńca, który umarł, i oddał go jego mamie. Uczynił cud wskrzeszenia.

5. Praca z podręcznikiem

K. prosi o odszukanie w podręczniku katechezy 35, a następnie prosi o obejrzenie obrazka ze s. 72 i czyta polecenie.

Gdy Jezus i apostołowie płynęli łodzią, nad jeziorem rozszalała się wielka burza. Znajdź i wklej odpowiednią naklejkę i wycinankę, by zobaczyć, jak Jezus okazał swoją moc. Dokończ kolorować obrazek.

III. ODPOWIEDŹ – WYCHWAŁAMY JEZUSA ZA JEGO MOC

1. Praca z ilustracjami

K. prezentuje dzieciom ilustracje przedstawiające scenę uciszenia burzy i wskrzeszenia młodzieńca. Jeszcze raz przypomina dzieciom omawiane historie, podkreślając, że cud to nadzwyczajne dzieło czynione tylko przez Boga.

2. Odgrywanie scenek

K. dzieli dzieci na dwie grupy. Każda z grup ma za zadanie przedstawić jedną ze scenek: uciszenie burzy i wskrzeszenie młodzieńca. K. dzieli dzieci tak, aby wszystkie brały udział w zabawie.

3. Nauka piosenki

K. uczy dzieci piosenki z gestami pt. „Na jeziorze wielka burza”, która będzie przypominać o tym, że Jezus czyni cuda.

Na jeziorze wielka burza /
(robimy rękoma fale)
Jezus ze mną w łodzi jest. /x2

(pokazujemy palcem na niebo, na siebie, a następnie „wiosłujemy” rękoma)

Mocną ręką trzyma mnie,
(chwytną jedną ręką drugą rękę przed sobą)
Łódka nie kołysze się.
(ręce tworzą dziób łodzi i delikatnie nimi kołyszymy)

Na jeziorze wielka burza
(robimy rękoma fale)

Jezus ze mną w łodzi jest.

(pokazujemy palcem na niebo, na siebie, a następnie „wiosłujemy” rękoma)

4. Budowanie łodzi Jezusa – zabawa aktywizująca

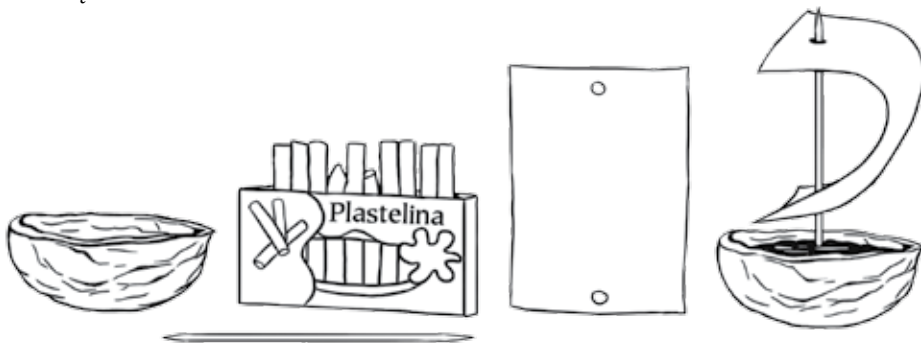
Zabawę tę można wykorzystać w domu lub w klasie.

Dzieci budują łódkę, którą na zakończenie będą mogły puścić na wodę, np. w misce.

Potrzebne materiały:

- połowa łupiny z orzecha włoskiego,
- plastelina,
- wykałaczka,
- kartka papieru.

W łupinie orzecha dzieci umieszczają plastelinę. Na wykałaczkę nabijają kartkę papieru, a następnie wbijają ją w środek plasteliny. Gotową łódkę dzieci mogą puścić na wodę.

IV. POŻEGNANIE

1. Praca z podręcznikiem

K. prosi o odszukanie odpowiedniej strony w podręczniku, a następnie czyta polecenie.

Matka, która płakała po śmierci swojego jedynego syna, spotkała Jezusa.
Wklej wycinankę i zobacz, jaki cud uczynił Jezus. Dokończ kolorować obrazek.

